

122

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 29 kwietnia 1988 r.

w sprawie ustalania przez terenowe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych miejsca zamieszkania i miejsca pracy niektórych dłużników Skarbu Państwa, jednostek gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych.

W związku z § 1 pkt 4 lit. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1983 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 48, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych są obowiązane udzielać pomocy urzędom skarbowym, terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego, jednostkom gospodarki uspołecznionej, a także organizacjom społecznym w zakresie ustalania miejsca zamieszkania dłużników, jeżeli wysokość zadłużenia przekracza 100.000 zł.

§ 2. 1. Pomoc, o której mowa w § 1, poza udzieleniem informacji adresowych o miejscu zamieszkania dłużników na zasadach określonych w § 43 i 44 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego i prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. Nr 32, poz. 176), polega na przeprowadzeniu, na pisemny wniosek jednostek, o których mowa w § 1, wywiadów w celu ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika.

2. Udzielenie pomocy może nastąpić po wyczerpaniu własnych możliwości wnioskującej jednostki, a w szczególności po uzyskaniu przez nią informacji Centralnego Biura Adresowego o adresie osób zameldowanych na pobyt stały lub czasowy bądź też po ustaleniu, że poszukiwany dłużnik pod wskazanym adresem nie mieszka.

§ 3. Na wniosek jednostek, o których mowa w § 1, terenowe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych są obowiązane ponadto ustalać miejsce pracy dłużników w sprawach o egzekucję należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych i innych należności podlegających egzekucji administracyjnej, jeżeli wy-

sokość zadłużenia przekracza 100.000 złotych, a jednostka wnioskująca wyczerpała własne możliwości ustalenia miejsca pracy dłużnika, co powinno być we wniosku wyraźnie stwierdzone.

§ 4. Udzielanie pomocy, o której mowa w § 2 i 3, nie obejmuje czynności związanych z ustalaniem stanu majątkowego i dochodów dłużników.

§ 5. Wniosek o przeprowadzenie ustalenia miejsca zamieszkania bądź miejsca pracy dłużnika kieruje się do rejonowego (miejskiego, dzielnicowego) urzędu spraw wewnętrznych właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania dłużnika.

§ 6. Terenowy organ podległy Ministrowi Spraw Wewnętrznych, o którym mowa w § 5, po ustaleniu, iż jednostka wnioskująca nie spełniła warunków, o których mowa w § 2 i 3, zażądać może od tej jednostki uzupełnienia wniosku stwierdzeniem, jakie czynności zostały podjęte w celu ustalenia miejsca zamieszkania bądź miejsca pracy dłużnika.

§ 7. Obowiązki terenowych organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w zakresie ustalania miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużników, na wniosek komornika w sądowym postępowaniu egzekucyjnym, regulują odrębne przepisy.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 kwietnia 1963 r. w sprawie ustalania przez Milicję Obywatelską miejsca zamieszkania i miejsca pracy niektórych dłużników Skarbu Państwa, jednostek gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych (Monitor Polski Nr 34, poz. 173).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: **C. Kiszcak**